

Συμπληρώνονται 79 χρόνια από την ημέρα που οι NAZI με περισσή βαναυσότητα, διέπραξαν τη σφαγή των Καλαβρύτων, ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα πολέμου, που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα. Μια κτηνωδία βαθιά χαραγμένη στις σελίδες της παγκόσμιας ιστορίας.

Τη Δευτέρα 13 Δεκεμβρίου του 1943, η καμπάνα της Μητρόπολης Καλαβρύτων, άρχισε να χτυπά από τα ξημερώματα. Σε λίγο ήρθε η διαταγή να συγκεντρωθούν όλοι οι κάτοικοι της πόλης στο Δημοτικό Σχολείο, έχοντας μαζί τους μια κουβέρτα και τρόφιμα για μια μέρα. Πάνω από 1750 άνθρωποι, 350 οικογένειες. Νέοι γέροι, γυναίκες και παιδιά συγκεντρώθηκαν, ανήσυχοι, στο Σχολείο. Η πόλη ορφάνευε, περίπου 800 Έλληνες πατριώτες από τα Καλάβρυτα και τα γύρω χωριά, δολοφονήθηκαν, σφαγιαστήκαν από τους NAZI, τους αιμοσταγείς δολοφόνους, με το πρόσχημα των αντιποίνων για την αιχμαλωσία 77 Γερμανών στρατιωτών. Το μεσημέρι, στις 2:34 ακριβώς, αξίζει να σημειωθεί ότι το ιστορικό ρολόι της εκκλησίας της πόλης, μένει σταματημένο μέχρι σήμερα, σαν να εκτελέστηκε και αυτό, μια φωτοβολίδα, που έπεσε από την πόλη έδωσε το σύνθημα για τη σφαγή. Η διαταγή δίνεται από τον επικεφαλής του αποσπάσματος, Γερμανό λοχία Τέρνερ και οι τριανταπέντε Γερμανοί στρατιώτες που χειρίζονταν τα πολυβόλα, άρχισαν να ξερονούν το θάνατο., στο συγκεντρωμένο άμαχο πληθυσμό.

Σκοπός του επετειακού αυτού κειμένου όμως, δεν είναι ούτε να επισύρει το μίσος κατά του γερμανικού λαού, ούτε βέβαια να εξάρει τα πνεύματα εκδίκησης. Σκοπός είναι η θύμηση, η μνήμη. Πρέπει πάντα να θυμόμαστε τις στιγμές της ιστορίας, που στιγμάτισαν κατά καιρούς, άλλοτε θετικά και άλλοτε αρνητικά την ανθρωπότητα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, αλλά με σεβασμό να θυμόμαστε. Αυτή η θύμηση, είναι η καλύτερη απόδοση τιμής στους νεκρούς των Καλαβρύτων και ταυτόχρονα μια υπόμνηση του σε πόσο απάνθρωπη σκληρότητα μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος, όταν καθοδηγείται από ακραίες φωνές, εν προκειμένω του επαχθούς ναζισμού. Πρέπει λοιπόν ποτέ να μην ξεχνάμε το ολοκαύτωμα των Καλαβρύτων, τη μαύρη Δευτέρα, της δέκατης τρίτης Δεκεμβρίου 1943.

Ως εκ τούτου είναι ηθική και νομική υποχρέωση της Σημερινής Γερμανίας, να αποκατασταθούν τα εκ του ναζισμού θύματα, παραμένει ακέραια και όσο αυτή δεν υλοποιείται, τότε η Σύγχρονη Δημοκρατία της Γερμανίας, καθίσταται συνυπεύθυνη των εγκλημάτων πολέμου, που επετελέστησαν από τους Ναζί.

Παραδοσιακό Δημοτικό τραγούδι

-Κάψανε τα Καλάβρυτα-

Κλαίνε, θρηγούνε τα βουνά,
πενθοφορούν οι κάμποι
κι ένα πουλί μοιρολογεί
στης Άρτας το ποτάμι.

-Τι έχεις πουλάκι μ' κι όλο κλαις
και είσαι λυπημένο,
μοιρολογείς λυπητερά
και στέκεις μαραμένο;

-Μαύρα είν' τα χρόνια που 'ρθανε,
γι' αυτό είμαι λυπημένο
κάψανε (σφάζουνε) τα Καλάβρυτα,
Δίστομο και Κομμένο.

Μάκης Ν. Φωκάς
Γεν. Γραμματεύς ΦΣΠ
Νομικός-Οικονομολόγος